

KRVAVI ORAO

KREJG RASEL

Preveo
Nikola Jordanov

 Laguna

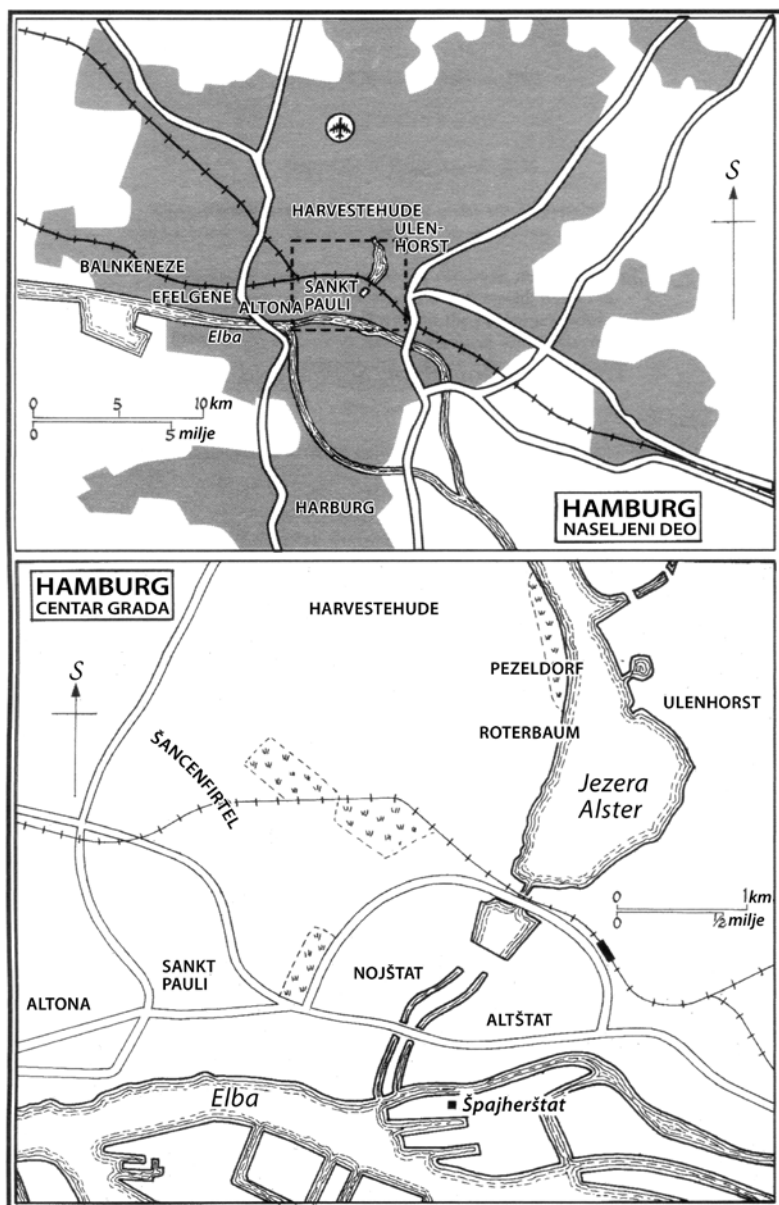
Naslov originala

Craig Russell
BLOOD EAGLE

Copyright © Craig Russell 2005

Translation Copyright © 2006 za srpsko izdanje, LAGUNA

Vendi, Džonatanu, Sofi i Helen

GLOSAR

<p>Schutzpolizei (SchuPo)</p>	<p>Uniformisani ogranak nemačke policije. U hamburškoj policiji 2003. godine bilo je 6306 uniformisanih policajaca</p>
<p>Kriminalpolizei (KriPo)</p>	<p>Ogranak nemačke policije s detektivima u civilnoj odeći. Odgovara mu CID* u Velikoj Britaniji. Kripo iz Hamburga 2003. godine imao je 1621 pripadnika</p>
<p>Mobiles Einsatz Kommando (MEK)</p>	<p>Grupa za specijalne operacije. Jedinice hamburške policije koje se koriste za operacije nadzora i oružana dejstva. Približno odgovaraju timovima SWAT u Sjedinjenim Američkim Državama</p>
<p>Wasserschutzpolizei</p>	<p>Hamburška Rečna policija, deo gradske policije Hamburga, ali s drukčijim uniformama. U sastavu Rečne policije 2003. godine bilo je 566 pripadnika</p>

* CID (*Criminal Investigation department*) – kriminalistička služba. (Prim. prev.)

Landeskriminalamt (LKA)	Služba koja upravlja svim formacijama Kripa unutar svake nemačke savezne pokrajine. LKA je podeljena na osam odeljenja (LKA1 – LKA8) i svako odgovara za drugi aspekt obaveštajnih i istražnih radnji u suzbijanju kriminala
LKA7	Odeljenje Državne kriminalističke službe nadležno za borbu protiv organizovanog kriminala
Bundeskriminalamt (BKA)	Savezna kriminalistička služba. Približno odgovara američkom FBI-ju i nadležna je za koordinaciju obaveštajnog i istražnog rada kriminalističke policije na nacionalnom nivou
Bundesnachrichtendienst (BND)	Savezna obaveštajna služba. Tajna služba Savezne Republike Nemačke, nadležna za sva pitanja nacionalne bezbednosti, od 1996. uključena u borbu protiv organizovanog kriminala
Polizeipräsidium	uprava policije

ZVANJA U KRIPU (PREMA HIJERARHIJI, OD VIŠIH KA NIŽIM):

Kriminaldirektor	Načelnik policije (detektivske službe)
Erster Kriminalhauptkommissar	Prvi glavni kriminalistički komesar (Fabelovo zvanje)
Kriminalhauptkommissar	Glavni kriminalistički komesar

Kriminaloberkommissar	Viši kriminalistički komesar (zvanja Vernerera Majera i Marije Kle)
Kriminalkommissar	Kriminalistički komesar (zvanja Ane Volf i Paula Lindemana)

DRŽAVNI FUNKCIONERI I SLUŽBE:

Staatsanwalt	Državni tužilac
Staatsanwaltschaft	Državno tužilaštvo (odgovara DPP-u u Ujedinjenom Kraljevstvu)
Erster Bürgermeister	Prvi gradonačelnik (a u Hamburgu, Berlinu i Bremenu ujedno predsednik gradske vlade)*
Innensenator	Ministar u Senatu Hamburga, tj. u gradskoj vladi**

* Hamburg je grad sa posebnim statusom (zvaničan naziv *Freie und Hansestadt Hamburg* – slobodni hanzeatski grad Hamburg), pa se ovaj dvojni karakter ogleda i u tome što je gradonačelnik ujedno i premijer, tj. predsednik gradske vlade. (Prim. prev.)

** „Innensensori“ se nalaze na čelu pojedinih resora u vladama slobodnih gradova Bremena, Hamburga i Berlina, u kojima su kabineti poznati kao „senat“. Dakle, to nisu senatori u uobičajenom smislu, nego ministri. (Prim. prev.)

Nigde mrak srednjeg veka nije bio mračniji nego u zemljama Vikinga. Cvetali su moćni kultovi, kultovi u kojima su se sujeverja i krvavi obredi pleli oko najtajanstvenijih verovanja. Jedan od najužasnijih obreda te vrste bio je obred Krvavog orla.

Obred ljudske žrtve.

PRVI DEO

SREDA, 4. JUN I

ČETVRTAK, 5. JUN

Šalje SVENOV SIN

Prima PRVI GLAVNI KRIMINALISTIČKI KOMESAR JAN FABEL

Poslato 3. juna 2003, 23.00

Predmet VREME

VREME JE ČUDNO, JE LI? JA PIŠEM, VI ČITATE I DELIMO ISTI TRE-
NUTAK. PA IPAK, DOK JA OVO PIŠEM, HER GLAVNI KOMESARU, VI
SPAVATE, A MOJA SLEDEĆA ŽRTVA JE JOŠ ŽIVA; DOK ČITATE, ONA
JE VEĆ MRTVA. NAŠ PLES SE NASTAVLJA.

CEO ŽIVOT SAM PROVEO NA PERIFERIJU TUĐIH FOTOGRAFIJA.
NEPRIMETAN. ALI NEGDE DUBOKO, NEZNANO I ZA MENE SAMO-
GA I SKRIVENO OD SVETA, LEŽALO JE SEME NEČEGA VELIKOG I
PLEMENITOG.

SADA TA VELIČINA SIJA KROZ MENE. DALEKO OD TOGA DA PRETEN-
DUJEM NA VELIČINU: JA SAM SAMO ORUĐE, SREDSTVO.

VIDELI STE ZA ŠTA SAM SPOSOBAN: MOJ SVETI ČIN. SADA JE MOJA
SVETA DUŽNOST, MOJA MISIJA DA NASTAVIM, BAŠ KAO ŠTO JE
VAŠA DUŽNOST DA ME ZAUSTAVITE. BIĆE VAM POTREBNO MNO-
GO VREMENA DA ME PRONAĐETE, HER FABELE. ALI PRE NEGO ŠTO
TO UČINITE, ŠIROM ĆU RAZVITI ORLOVSKA KRILA. OSTAVIĆU SVOJ
KRVAVI PEČAT NA NAŠOJ SVETOJ ZEMLJI.

MOŽETE DA ME ZAUSTAVITE, ALI NEĆETE ME NIKADA UHVATITI.

VIŠE NEĆU BITI NA PERIFERIJU TUĐIH FOTOGRAFIJA. NA MENE JE
RED DA ZAUZMEM SREDIŠNJE MESTO.

SVENOV SIN

Sreda, 4. jun, 4.30, Pezeldorf, Hamburg

Fabel je sanjao.

Element Hamburga je voda: u Hamburgu ima više kanala nego
u Amsterdamu ili Veneciji; Ausenalster je najveće jezero u grad-
skom centru u Evropi. A uz to, kiša pada cele godine. Noćas, posle
čitavog dana kada je vazduh ležao nad gradom kao vlažan zagušljiv
plašt, nebeske ustave su se silovito otvorile.

Dok je napolju na nebu iznad grada sevala i tutnjala oluja, slike
su varničile u Fabelovom umu. Vreme se urušilo u imploziji. Ljudi
i događaji odvojeni decenijama susretali su se u nekom mestu van
vremena. Fabel je uvek sanjao isto: o neredu u stvarnom životu, o
nedovršenim poslovima, o neispitanim tragovima. Nerazmršeni
konci desetina istraga potajno su se pružali u sve deliće njegovog
usnulog mozga. U ovom snu, kao i u toliko ranijih, Fabel je hodao
među ubijenima u poslednjih petnaest godina. Znao ih je sve, sva-
ko lice obeljeno smrću, kao što većina ljudi pamti likove šire poro-
dice. Većina mrtvih, oni čije je ubice uhvatio, nije ga prepoznavala
i prolazila je kraj njega; ali mrtve oči onih čije slučajeve nije rešio
piljile su u njega turobno ga optužujući dok su izlagali svoje rane.

Gomila se razdvojila i Ursula Kastner je istupila da se nađe
licem u lice s Fabelom. Nosila je onaj isti elegantni sivi šanel žaket
kao i poslednjeg i jedinog puta kada ju je video. Fabel je zurio u
malu krvavu mrlju na žaketu. Mrlja se povećala. Dobila je dublju
crvenu boju. Beskrvne sive usne su se pomerile i oblikovale reči:
„Zašto ga nisi uhvatio?“ Za trenutak Fabel se zbunio na onaj neo-
dređeni, otuđen način svojstven snovima, začuđen što joj ne čuje
glas. Je li to zbog toga što ga nikada u životu nije čuo? A onda je
shvatio: naravno, pluća su joj bila iščupana pa nije bilo daha koji
bi preneo njene reči.

Neki šum ga probudi. Iza velikog prozora razlegao se tutanj грома, kiša je tiho lupkala po oknima, a zatim se začu besna zvonjava telefona. On protrlja oči da odagna san i diže slušalicu.

„Halo?“

„Halo, Jane. Ovde Verner. Bolje dođi ovamo, šefe... Imamo još jednu.“

Oluja je i dalje besnela. Blesci električnog pražnjenja plesali su oko obrisa hamburških zgrada ističući crne siluete Fernzeturma* i šiljatu kulu katedrale Sankt Mihaelis kao pozorišni dekor lišen iluzije dubine. Brisači Fabelovog BMV-a, podešeni na najveću brzinu, borili su se da oslobode vetrobran baraža krupnih lepljivih kapi koje su se rasprskavale na staklima i pretvarale ulične svetiljke i farove automobila koji su se približavali u razbijene zvezde. Fabel je pokupio Verneru Majera u upravi policije i sada je Vernerovo pozamašno telo bilo stešnjeno na prednjem sedištu, ispunjavajući kola mirisom kaputa natopljenog kišom.

„Je li to sigurno liči na našeg čoveka?“ upita Fabel.

„Prema onome što kaže tip iz Kripa u policijskoj stanici David, da... liči na našeg čoveka.“

„Shit!“ Fabel upotrebi englesku reč. „Dakle, sigurno je serijski. Jesi li zvao forenzičare?“

„Aha“. Verner slegnu širokim ramenima. „Bojim se da je to onaj zaguljeni Meler. Trebalo bi da je već tamo. Marija je takođe na mestu zločina, a Paul i Ana čekaju nas u stanici David.“

„Šta je sa mejlom? Je li već stigao?“

„Još nije.“

Fabel se držao Ulice Ost-vest do Sankt Paulija i izbio je na Reperban, hamburšku *Sündige Meile* – Grešnu milju – koja je i dalje neveselo blistala na kiši u pet sati izjutra. Umesto da pljušti, kiša je teško sipila kada je Fabel skrenuo automobilom u Grose frajhajt. Tradicionalna nepristojnost ratovala je sa uvoznom filistinskom banalnošću, a ovde se nalazila linija fronta. Porno-šopovi i striptiz klubovi vodili su pozadinsku bitku protiv invazije pomodnih vinskih

* Nem.: *Fernsehturm* – televizijski toranj. (Prim. prev.)

barova i mjuzikala uvezenih s Brodveja ili iz londonskog Vestenda. Drečava obećanja „Live Sex“, „Peep Show“ i „Hardcore Movies“ takmičila su se s još drečavijim reklamama za predstave *Mačke*, *Kralj lavova* i *Mamama mia*. Nekako manje vređao Fabelov ukus.

„Jesi li primio poruku da je profesor Dorn pokušavao da te pronade?“ upita Verner. „Rekao je da treba s tobom da razgovara o slučaju Kastner.“

„Matijas Dorn?“ Fabel nije skidao pogled s puta, kao da će mu usredsređenost pomoći da obuzda duhove koji su se komešali negde u dubokom mraku njegovog sećanja.

„Ne znam. Predstavio se kao profesor Dorn i kazao da ga poznaje s Hamburškog univerziteta. Vrlo mu je stalo da razgovara s tobom.“

„Šta, do đavola, Matijas Dorn ima sa slučajem Kastner?“ upita se Fabel naglas. Skrenuo je u Ulicu David. Provezli su se kraj raskrsnice Ulice Herbert, skrivene tendama. Pre više godina Fabel je radio u ovom kraju i znao je da ispod tendi, sumorno osvetljene, u izlozima sede prostitutke dok lutajuće senke mušterija nejasno promiču kroz kišu koja sipi obasjana uličnim svetiljkama. Ljubav u dvadeset prvom veku. Fabel je nastavio vožnju, prošavši kroz ritam muzike za igru koja se izvijala u noć iz *Vajse mausa* u Ulici Tauben, pre nego što se zaustavio ispred fasade od crvene opeke policijske stanice David, koja je nalikovala na pramac broda. Jedan par, zaklanjajući se od kiše, stajao je na ulaznim vratima: muškarac je bio visok i mršav, kose boje peska; devojka je bila mala i zgodna, crne kose oblikovane u jež frizuru i usana crvenih kao vatrogasna kola. Nosila je preširoku crnu kožnu jaknu. Videvši ih ovde, Fabel nije mogao da ne pomisli kako oboje izgledaju mladalački.

„Zdravo, šefe.“ Kriminalistička komesarka Ana Volf spusti se na zadnje sedište i odmah se pomeri kako bi pustila svog partnera Paula Lindemana da uđe i zalupi vrata za sobom. „Dobila sam uputstva u Kripu stanice David. Reći ću ti kuda idemo...“

Odvezli su se iz Ulice David. Varljivi glamur Sankt Paulija sveo se na голу otrcanost. Drečava neonska obećanja razvrata uzurpirala su noć i njihov sjaj turobno se odbijao od pločnika zasutih kišom. Povremeno bi promakao poneki pešak vukući noge, pognutih

ramena da bi se zaštitio od kiše, odolevajući pozivima ili popuštajući pred mahanjem vratara klubova sa striptizom koji su bez žara glumili oduševljenje. Još jedna okuka: srozavanje se nastavljalo. Na ulaznim vratima sada su stajale prostitutke, ispijene i utučene, neke zastrašujuće mlade, druge neverovatno stare, ili pijane propalice. Na jednim vratima nekakva pokretna gomila rita potezala je iz boce i dovikivala prostakluka kolima u prolazu, prostitutkama, svakome i nikome. A iza vrata, iza tih praznih slepih prozora, odvijala se trgovina mesom. Bio je to večni sumrak Hamburga: mesto gde su ljudska bića mogla da se kupe za svaku svrhu i po svakoj ceni; mesto mračne seksualne anarhije na koje su ljudi dolazili da istraže najtamnije ćoškove svoje duše.

Fabel je jednom, u sklopu neke istrage, morao da gleda „snaf film“.* Po prirodi posla, on je obično stupao na scenu posle izvršenog zločina. Video bi leš, dokaze, svedoke i na osnovu toga je morao da rekonstruiše sliku ubistva; lagano je sticao predstavu o trenutku smrti. U ovom slučaju, prvi put, Fabel se našao u prilici da postane svedok zločina koji je bio predmet istrage. Zurio je u televizijski ekran, a vrtlog straha i gađenja vitlao mu je duboko po utrobi dok je jedna porno-glumica, ništa ne sluteći, odrađivala ulogu na koju je navikla, sa uobičajenom bljutavom imitacijom ekstaze. Za sve vreme grube penetracije bez ljubavi, u kojoj su učestvovala tri muškaraca s maskama od PVC-a, ona je stenjala u očevidno lažnom ushićenju, nesvesna kakav će biti *dénouement*** ove drame. Iznenada, brzim i vešt看 pokretom jedan muškarac vezao joj je uzan remen oko vrata. Fabel je video uzbuđenje i neodređeni nemir na njenom licu; toga nije bilo u scenariju, ako je akcija uopšte pratila neki scenario, ali je ona i dalje glumila, podražavajući još jače seksualno uzbuđenje. A onda, kada se remen zategao, tobožnja ekstaza pretvorila se u pravi užas. Lice joj je pocrnelo i divlje je tresla nogama dok ju je život napuštao.

* *Snuff movie* (engl.) – porno-film u kojem je snimljeno pravo ubistvo. (Prim. prev.)

** Fr.: rasplet, završetak, kraj. (Prim. prev.)

Nikada nisu uhvatili njene ubice i ona se pridružila optužujućoj legiji ubijenih koja je defilovala kroz Fabelove snove. Video-film je bio snimljen negde u blizini, možda iza nekog od ovih praznih prozora.

Možda se i sada, dok oni prolaze, snima novi.

Još jedno skretanje dovede Fabela u stambenu četvrt oivičenu blokovima četvorospratnica. Iznenadna normalnost izazva u njemu osećaj dezorijentacije. Novo skretanje: još stambenih zgrada, ali normalnost se ovde završila. Gomilica sveta bila je okupljena oko policijskog kordona koji je okruživao bateriju policijskih vozila, parkirane ispred jednog bloka oniskih stambenih zgrada iz pedesetih godina.

Fabel zatrubi i jedan uniformisani viši pozornik razdvoji gomilu. Bila je to uobičajena grupa anonimusa bezizraznih ili tužno radoznalih lica, od kojih su neki u odeći za spavanje i papučama požurili iz stanova u komšiluku, neki su se propinjali na prste i trzali glavom kako bi videli nešto pored svojih suseda lešinara. Fabel je primetio starca, možda zato što je navikao na ovakve gomile. Ugledao ga je još dok je lagano napredovao kolima kroz gomilu: bio je u poznim šezdesetim godinama, nizak – ne viši od metar šezdeset pet – ali snažno građen. Lice mu je ličilo na ravan obrubljenu oštrim uglovima, što se naročito odnosilo na visoke jagodice ispod sitnih prodornih zelenih očiju, očiju koje su čak i pri neznatnoj svetlosti uličnih svetiljki i automobilskih farova sijale snažno i hladno. Bilo je to lice sa Istoka, iz oblasti oko Baltika, ili Poljske, ili iz još daljih krajeva. Za razliku od drugih, u izrazu njegovog lica bilo je nečeg više od površnog i morbidnog polovičnog interesovanja. I, za razliku od drugih, nije ga zanimala užurbana aktivnost policije ispred stambene zgrade: zurio je pravo i netremice u Fabela kroz bočni prozor BMW-a. Uniformisani policajac se udenu između starca i Fabelovih kola, sagnu se i virnu unutra kada je Fabel podigao svoju značku kriminalističke policije. Uniformisani ga pozdravi primevši ruku kapi, a zatim mahnu drugome da odigne zaštitnu traku i propusti Fabela. Kada se policajac izmakao, Fabel pokuša da pronađe starca blistavih očiju, ali on se već izgubio.

„Jesi li video onog starca, Verneru?“

„Kog starca?“

„A vi?“ upita Fabel Anu i Paula preko ramena.

„Žao mi je, šefe“, odgovori Ana.

„Šta s njim?“ upita Paul.

„Ništa...“ Fabel slegnu ramenima i pritera auto uz druga policijska kola parkirana oko ulaza u zgradu.

Do stana su vodila tri kraka stepenica. Stepenište je obasjavala sumorna svetlost polulopti montiranih na svakom odmorištu. Dok su se peli, Fabel i njegova ekipa morali su da zastajkuju i priljubljuju se uza zid kako bi omogućili prolaz uniformisanim policajcima i forenzičkim tehničarima. Uvek su u takvim situacijama opazali smrknutu ozbiljnost na nemim licima, od kojih su neka ubledela iz drugih razloga, a ne samo zbog turobnog električnog osvetljenja. Fabel je mogao da zaključuje da ih na vrhu stepeništa čeka nešto zaista loše.

Mladi uniformisani policajac stajao je polusagnut, u stavu sportiste koji je upravo završio maratonsku trku: donjim delom kičme oslonjen o okvir vrata, ovlaš savijenih nogu, šaka raširenih na kolenima i isturene, pognute glave. Disao je lagano i obazrivo, napeto zureći u pod kraj svojih nogu kao da upija svaku ogrebotinu i trag na podu. Do poslednjeg trenutka nije primetio Fabelovo prisustvo. Fabel ispruži svoju ovalnu policijsku značku Kriminalističke policije i mladi policajac se kruto uspravi. Kada je zagladio bujnu i neurednu ričkasto-plavu kosu, iza sazvežđa pegica ukazalo se blede lice.

„Izvinite, gospodine glavni kriminalistički komesaru, nisam vas video.“

„Ne mari. Je l' ti dobro?“ Fabel se zagleda u mladićevo lice i spusti mu ruku na rame. Mladi policajac se malo opusti i klimnu glavom. Fabel se osmehnu. „Ovo ti je prvo ubistvo?“

Mladi pozornik pogleda Fabela pravo u oči. „Ne, her glavni komesaru. Nije prvo. Samo je najgore... Nisam video ništa slično.“

„Bojim se da ja verovatno jesam“, reče Fabel.

U međuvremenu, Paul Lindeman i Ana Volf stigoše na vrh stepeništa i pridružiše se Fabelu i Verneru. Jedan policajac s mesta

zločina, ogrnut zvaničnom pelerinom na kojoj je stajalo *Tatort*, podeli im svetloplave forenzičke kaljače i bele hirurške rukavice. Pošto su navukli rukavice i obuli kaljače, Fabel pokretom glave pokaza na vrata stana.

„Hoćemo li?“

Fabel je najpre primetio svežinu ambijenta. Kratak hodnik kao da je bio nedavno okrećen. Zidovi su bili boje bledeg maslaca: prijatni ali blagi, neutralni, anonimni. Iz predsoblja su vodila tri vrata. Neposredno s Fabelove leve strane bilo je kupatilo. Letimičan pogled otkrio mu je da je mali prostor ekonomično iskorišćen i da, kao i predsoblje, blista od čistoće i svežine. Gotovo se sticao utisak da ga niko ne koristi. Fabel je uočio da oskudne površine i police nisu pretrpane drangulijama koje teže da kupatilu utisnu lični pečat. Druga vrata bila su širom otvorena i otkrivala su nešto što je očigledno bila glavna odaja u stanu: kombinacija spavaće sobe i prostorije za dnevni boravak. I ona je bila mala, a izgledala je još tešnija zbog mnoštva policajaca i forenzičara u njoj; svaki je obavljao svoj posao u nekom čudnovatom plesu s drugima. Ljudi su se dignutih ruku provlačili jedan kraj drugoga, nalik na trapave baletane. Kada je ušao, Fabel je na svim licima otkrio ozbiljnost očekivanu u ovakvoj situaciji, ali retko ispoljenu u stvarnosti. Obično je preovlađivao element crnog humora, ta neprikladna crna frivolnost koja onima u dodiru sa smrću omogućava da izađu netaknuti. Međutim, za ove ljude to nije važilo. Ne ovde. Smrt ih je ovde dosegla, uhvatila ih i stegla im srce koščatim prstima.

Pogledavši na krevet, Fabel je video zbog čega. Negde iza njegovih leđa Verner je promrmljao: „*Scheisse!*“*

Ošamutila ih je eksplozija crvenila. Mrlja krvi prekrila je krevet zagasitocrvenom bojom i prsnula po tepihu i zidovima. Krevet je bio natopljen tamnom lepljivom krvlju, a činilo se da je čak i vazduh prožet njegovim teškim bakrenim zadahom. U središtu te krvave erupcije Fabel je video telo neke žene. Teško je mogao da joj oceni godine, ali verovatno je imala između dvadeset pet i trideset. Ležala je raskrečena na krevetu, ručnih zglobova i nožnih članaka

* Nem. vulg.: sranje. (Prim. prev.)

vezanih za stubove, groteskno unakaženog trbuha. Grudni koš joj je bio otvoren, a rebra razdvojena i izvučena napolje, tako da su ličila na skelet nekog čamca. Kostii odvojenih rebara belele su se u masi divljački istrgnutog sirovog mesa i blistavog tamnog droba. Dve tamne krvave mase tkiva – njena pluća – prošarane mrljama penaste svetle krvi, ležale su joj prebačene preko ramena.

Izgedalo je kao da ju je raznela unutrašnja eksplozija.

Fabelu je srce lupalo tako snažno da je pomislio da će i njemu eksplodirati u grudima. Znao je da je prebledeo. Kada mu je Verner prišao, provukavši se pored policijskog fotografa, Fabel je na njegovom licu video isto takvo bledilo.

„Opet on. Ovo je gadno, šefe. Zaista gadno. Imamo ovde na slobođi psihopatu nad psihopatama.“

Za trenutak Fabel nije bio u stanju da odvoji pogled od leša. Zatim se sa uzdahom okrenuo ka Polu.

„Svedoci?“

„Nema nijednog. Ne pitaj me kako je moguće da neko izvede ovakvo sakaćenje, a da se ne čuje, ali zatečena je ovakva kakvu je vidiš. Imamo samo čoveka koji ju je pronašao. Niko ništa nije video ni čuo.“

„Ima li tragova obijanja?“

Paul odmahnu glavom. „Čovek koji ju je našao kaže da su vrata bila odškrinuta, ali ne, nema znakova da ih je neko obio.“

Fabel pride telu. Činilo se surovo da ovako nasilno i stravično oduzimanje života protekne neprimetno. Njen užas je bio užas samotnog kraja. Njena smrt – nezamisliva smrt, bez obzira na to kako mu je ovde jasno i nedvosmisleno bila izložena – nastupila je u osami, izolaciji, u univerzumu koji je ispunjavalo jedino hladnokrvno nasilje njenog ubice. Preneo je pogled s njenog uništenog tela na lice. Bilo je poprskano krvlju; lako je zinula, a oči su joj bile otvorene. U njima se nije zadržao užasnut izraz: ni strah, ni mržnja, pa čak ni spokoj. Ta bezizrazna maska nije pružala nikakvu ideju o ličnosti koja je nekada živela iza nje. Patolog Meler, maskiran i nalik na zeca u beloj forenzičkoj odeći, ispitivao je rasečeni trbuh. Nestrpljivo je dao znak Fabelu da se odmakne.

Fabel prenese pažnju s tela na okolinu. Leš nije bio samo fizički objekt, bio je i temporalni entitet: tačka u vremenu, događaj. Pred-

stavljao je trenutak kada je ubistvo izvršeno i na izolovanom mestu zločina sve unaokolo pripadalo je vremenu ili pre ili posle tog momenta. Analizirao je sobu i pokušao da je zamisli bez policajaca i forenzičkih tehničara. Bila je mala, ali ne i pretrpana. Nedostajala joj je lična nota, kao da je funkcionalni prostor, a ne nečiji dom. Na toaletnom stočiću kraj vrata jedna mala izbledela fotografija bila je naslonjena na lampu; fotografija je delovala sumnjivo, kao jedini pravi „lični“ predmet u sobi. Na zidu je visila reprodukcija, ženski akt koji se saginjao poluzatvorenih očiju, u stavu erotske ekstaze: ne nešto što bi bilo uobičajeno da neka žena izabere za svoje uživanje. Odras kreveta video se u širokom ogledalu, podesnom za posmatranje cele figure i nameštenom na zid koji je ovu sobu delio od susedne, verovatno kuhinje, ako je Fabelova pretpostavka bila tačna. Primetio je korpicu od pruća na stočiću pored kreveta: bila je puna raznobojnih kondoma. On se okrete ka Ani Volf.

„Kurva?“

„Tako izgleda, mada je ne znaju... Detektivi iz Poroka u policijskoj stanici David nisu znali za nju.“ Anino lice bilo je bleđo ispod čupave tamne kose. Fabel je primetio da se ona upinje da ne gleda u masakrirano telo. „Ali znamo čoveka koji je zvao.“

„Oh, je li?“

„Zove se Klugman. Bivši policajac iz Hamburga.“

„Bivši žaca?“

„U stvari, bivši pripadnik Mobilne operativne grupe. On tvrdi da joj je bio prijatelj... on je zakupac ovog stana.“

„Tvrđi?“

„Lokalci misle da je bio njen makro“, odgovori Paul.

„Ehej, čekaj...“ Fabelov nestrpljivi izraz svedočio je da Paula smatra odgovornim za svoju zbunjenost. „Vi kažete da je taj tip bio pripadnik Mobilne operativne grupe, a sada je makro.“

„Mislimo da bi mogao da bude. Radio je u jedinici za specijalne operacije MEK-a, privremeno uključenoj u sastav Odeljenja za organizovani kriminal, ali je izbačen.“

„Zašto?“

„Izgleda da mu se osladila roba“, odgovori sada Ana Volf. „Uhvatili su ga s malom količinom kokaina i šutnuli su ga. Optužen je, ali

se izvukao sa uslovnom kaznom. Državni tužilac nije bio voljan da jednog specijalca šalje u zatvor, a osim toga u pitanju je bilo samo nekoliko grama koke... za ličnu upotrebu, kako je tvrdio.“

„Reklo bi se da dobro znate celu priču.“

Ana se nasmeja. „Dok smo te Paul i ja čekali u stanici David, saznali smo sve ovo od jednog čoveka koji tamo radi. Klugman je učestvovao u dve racije u Sankt Pauliju. Tipični iznenadni napadi specijalnih jedinica MEK-a na fabrike droge koje drži turska mafija. Oba puta objekti su bili čisti kao suza – neko ih je očigledno upozorio. Pošto su to bila zajednička dejstva s Kripom iz stanice David, MEK je pokušao da za slabe mere bezbednosti okrivi ovu policijsku stanicu. Međutim, kada je Klugman zaglavio, sve se razjasnilo.“

„Kupovao je drogu nečim drugim, a ne gotovim novcem?“

„Tako su pretpostavili. MEK je pokušao da dokaže da je davao informacije Ulugbejovoj organizaciji, ali nije bilo čvrstih dokaza.“

„I Klugman se izvukao samo s packama.“

„Da. Sada radi u jednom Ulugbejovom strip-klubu.“

Fabel se osmehnu. „A pride je makro.“

„Kao što sam rekla, lokalna policija ga sumnjiči za to... i za gore stvari.“

„Zamišljam“, reče Fabel. Usluge bivšeg specijalca bile bi dragocene Ulugbeju: mišići *plus* informacije od insajdera. „Da li da ga smatramo osumnjičenim za ovaj zločin?“

„Treba da ga proverimo, ali ne, ne verujem. Izgleda da je bio u pravom šoku kada su ovamo stigli lokalni policajci. Kratko smo razgovarali s njim u stanici David. On je jedan siledžija i gad, ali jasno je da nije stigao da smisli ubedljivu priču. Samo je ponavljao da je prijatelj i da je kod nje navratio u posetu.“

„Znamo li kako se ona zove?“

„Tu je kvaka“, odgovori Paul. „Bojim se da nam je zapala tajanstvena žena. Klugman kaže da ju je poznavao samo kao 'Moniku.'“

„Je li Francuskinja?“

Paul se gotovo nasmeši i pogleda Fabela tražeći neki znak ironije u izrazu njegovog lica; čuo je da se govorka da *der englische Ko-*

*missar** ima britanski smisao za humor. Nije otkrio ironiju. Samo nestrpljenje. „Ne, ako je verovati Klugmanu. Meni to zvuči kao profesionalno ime.“

„Šta je s njenim stvarima? Ima li ličnu kartu?“

„Ništa.“

Fabel je primetio da je ormarić pored kreveta već posut prahom za uzimanje otisaka. Izvukao je jednu fioku. Unutra su bili jedan preveliki dildo i četiri pornografska časopisa, od kojih je jedan specijalizovan za S/M. Opet je pogledao telo: zglobovi na rukama i gležnjevi bili su čvrsto vezani nečim što je ličilo na crne čarape. Izbor je pre bio praktičan i improvizovan nego erotičan i planiran unapred; a nije bilo ni drugih tragova rekvizita uobičajenih za S/M. U sledećoj fioci našao je još kondoma, veliku kutiju papirnih maramica i bocu ulja za masažu. Treća fioka je bila prazna, izuzev jednog bloka za pisanje i dva nalivpera. On se okrete šefu forenzičke ekipe.

„Gde je Holger Brauner?“, upita govoreći o načelniku odeljenja forenzičara.

„Na odsustvu je do vikenda.“

Fabel je žalio što Brauner nije na dužnosti. On je čitao mesto zločina kao što neki arheolog čita lokalitet: video je tragove onih koji su tu bili i prošli, nevidljive za sve ostale. „Može li neko od vaših ljudi da mi sve ovo spakuje u kesice?“

„Naravno, her glavni komesaru.“

„Nije bilo ničega drugog u ovoj donjoj fioci?“

Dežurni šef forenzičara se namršti. „Nije. Sve što je vađeno za pregled i posipanje prahom vraćeno je na mesto. Nije bilo ničeg drugog.“

„Niste našli njen rokovnik?“

Tehničar je opet izgledao zbunjeno.

„Bila je kurva, ali ne uličarka“, objasni Fabel. „Znači da su mušterije dolazile na sastanke verovatno posle dogovora telefonom. Morala je da ima neki notes.“

„Ništa nismo našli.“

* Nem.: engleski komesar. (Prim. prev.)